

Arrest

nr. 181 370 van 27 januari 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 augustus 2016 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 22 december 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 14 april 2016 een aanvraag van een visum type D in.

1.2. Op 31 augustus 2016 wordt het visum geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Commentaar: Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10.1.1.4 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat op datum van 14/04/2016 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van A. M. (...) geboren op 30/12/1982 van Eritrese nationaliteit, om T. G. A. (...), geboren op 01/05/1985, erkend vluchteling in België, te vervoegen;

Overwegende dat op 04/08/2016 de Dienst Vreemdelingenzaken via de diplomatieke post gevraagd heeft om een interview met mijnheer af te nemen gezien het lopende parketonderzoek.

Overwegende dat Mr. A. M. (...) meermaals telefonisch gecontacteerd werd door de ambassade. Echter staat zijn mobiele telefoon steeds uit en is Mr. m.a.w. steeds onbereikbaar. Op 16.08.2016, werd Mr. A. (...) dan per mail uitgenodigd voor een interview. Ook werd er aan Mr. medegedeeld dat de datum en uur van de interview, indien nodig, aangepast konden worden. Echter werd er geen antwoord gegeven op de mail van 16.08.2016 en heeft Mr. zich niet gemeld aan de lokketten van deze Ambassade op 26.08.2016.

Gezien de Dienst Vreemdelingenzaken bijgevolg, door de desinteresse van betrokkenen, zich niet kan uitspreken over het feit of betrokkenen nog steeds de intentie hebben een duurzame levensgemeenschap te stichten;

Bijgevolg wordt het visum geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een synthesesmemorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, "doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60".

Verzoekende partij betoogt als volgt:

"Enig middel

Schending artikel 10, §1, 4° Vreemdelingenwet Schending materiële motiveringsverplichting

11.1.1. Verzoekende partij vroeg gezinshereniging met haar echtgenote aan dd. 14 april 2016.

Omdat zij verblijfsrecht in Italië heeft, gebeurde dit op de Belgische ambassade te Rome.

De Belgische echtgenote van de verzoekende partij werd uitgenodigd door de politie te Oostende dd. 26 augustus 2016 om haar gehoor af te leggen.

De politie wees haar er expliciet op dat haar echtgenoot tevens aanwezig moest zijn en door hen verhoord diende te worden.

Verzoekende partij is hier speciaal voor van Italië naar België gekomen.

Zowel de echtgenote als de verzoekende partij werden beiden verhoord door de Oostendse politie dd. 26 augustus 2016.

11.1.2. Verzoekende partij houdt vol de uitnodiging van de Belgische ambassade/DVZ in Rome niet ontvangen te hebben.

Zoniet had zij zich in Rome aangeboden; dat was trouwens ook voor haar makkelijker geweest. Ze vraagt zich bijgevolg af wat er hieromtrent in het administratief dossier zit.

Verwerende partij kan dit trouwens zelf zeer eenvoudig nagaan, nu het zonder twijfel op haar vraag is dat de Oostendse politie (wellicht via het parket) tot een onderzoek/interview van het huwelijk van verzoekende partij en haar echtgenote is overgegaan.

Terecht haalt de verwerende partij in haar nota met opmerkingen aan dat zij er wel in slaagde om de verzoekende partij te contacteren om de bestreden beslissing af te halen.

Het is aldus een raadsel waarom zij daar niet in slaagde om de verzoekende partij te contacteren voor een interview, terwijl zelfs de politie van Oostende erin slaagde!

11.1.3. In casu berust de bestreden beslissing aldus overduidelijk op een misverstand.

Verzoekende partij heeft de uitnodiging in de Belgische ambassade te Rome niet gekregen en de verwerende partij heeft zich kennelijk niet de moeite getroost om na te gaan hoe het onderzoek van de echtgenote van de verzoekende partij in België verlopen is - in dat geval zou zij begrepen hebben dat de verzoekende partij door de Oostendse politie werd verhoord en zou er aldus geen probleem geweest zijn.

11.1.4. Aldus is op het op heden nog steeds onduidelijk hoe het komt dat zij de verzoekende partij niet heeft kunnen bereiken. Heeft zij zich misschien vergist van e-mailadres?

Wat er ook van moge zijn, had zij simpelweg geïnformeerd naar het interview van de echtgenote van de verzoekende partij, dan had zij moeten vernemen dat ook de verzoekende partij reeds door de politie geïnterviewd was dezelfde dag. Blijkbaar moet daar dan ook een misverstand gebeurd zijn, want mocht de politie van Oostende de verzoekende partij niet hebben uitgenodigd zoals de verwerende partij misschien zal voorhouden, dan is het toch vreemd dat zij de verzoekende partij heeft geïnterviewd?

Bijgevolg kan slechts worden besloten dat in deze beslissing overhaaste conclusies werden getrokken en dat de verzoekende partij bijgevolg op basis van onterechte motieven de gezinshereniging met zijn echtgenote in België werd geweigerd. Verzoekende partij hoopt nog steeds dat de verwerende partij tevens het misverstand zal inzien en de bestreden beslissing spontaan zal intrekken.

In die zin schendt de bestreden beslissing dan ook artikel 10, §1, 4° Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.

11.1.5. Tot slot verwijst de verwerende partij in haar nota nog naar het advies van het parket te Brugge omtrent de erkenning van het huwelijk.

Verzoekende partij wijst erop dat de bestreden beslissing hier (nog) niet naar verwijst (kon ook nog niet aangezien er op dat moment nog geen advies was) en dat men zich dus aan substitutie van motieven bezondigt wanneer dit advies thans in deze betwisting wordt betrokken.

Bovendien betreft het slechts "een advies", dat verwerende partij geenszins dient te volgen indien zij een andere mening toegedaan zou zijn. Inzake erkenning van buitenlandse authentieke aktes geldt immers het principe van de "de plano" erkenning. Indien een overheid de rechtsgeldigheid betwist, dan kan de verzoekende partij een beroep instellen bij de Rechtbank van eerste aanleg (zie ook artikelen 23 en 27 WIPR).

In casu is er omtrent de erkenning zelf nog geen negatieve beslissing genomen door de verwerende partij - er ligt enkel een advies voor van het parket dat zij geenszins verplicht is te volgen en hopelijk ook niet zal volgen.

In die zin is dit (negatief) advies dan ook irrelevant voor de behandeling van huidige betwisting.

Er valt aldus niet in te zien waarom de verzoekende partij geen belang meer zou hebben bij onderhavig beroep"

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen in die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. Artikel 10, §1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

(...)

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten :

– de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

(...)"

2.4. Verzoekende partij betwist niet dat zij zich niet heeft aangeboden op de Belgische ambassade te Rome ten einde toe te laten een interview met haar af te nemen. Zij meent evenwel dat zij nooit enige uitnodiging hiertoe gekregen heeft.

2.5. Verzoekende partij kan evenwel niet gevolgd worden in haar betoog als zou zij nooit enige uitnodiging van de Belgische ambassade te Rome ontvangen hebben. Immers blijkt uit het administratief dossier dat de ambassade bevestigt verzoekende partij verschillende keren telefonisch gecontacteerd te hebben op het door haar opgegeven telefoonnummer doch dat verzoekende partij niet reageerde en dat de ambassade tevens het emailbericht heeft gevoegd dat zij op 16 augustus 2016 heeft verzonden aan

de verzoekende partij op het door haar – blijkens de visumaanvraag – opgegeven emailadres. Er blijkt geenszins dat de ambassade zich vergist heeft van emailadres nu dit volledig correspondeert met het door de verzoekende partij in haar visumaanvraag opgegeven emailadres. In dit emailbericht wordt verzoekende partij uitgenodigd zich op 26 augustus 2016 aan te bieden met het oog op een interview op de ambassade. Indien deze datum voor verzoekende partij niet uitkwam mocht zij een aanpassing vragen. Verzoekende partij kan geenszins overtuigen waar zij stelt nooit enig bericht van de ambassade ontvangen te hebben dienaangaande. Het kwam verzoekende partij toe hierop te reageren, ongeacht waar zij zich op dat moment ook bevond en ongeacht om welke reden zij zich daar bevond. Wanneer de verzoekende partij een gsm-nummer en een emailadres opgeeft bij haar visumaanvraag waarop zij gecontacteerd kan worden, dan komt het haar toe ook daadwerkelijk bereikbaar te zijn via deze kanalen. Zoals duidelijk blijkt kan niet ontkend worden dat zij door de ambassade op beide of minstens via één van deze kanalen gecontacteerd werd doch dat zij naliet hierop te reageren. In die zin is het dan ook geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij hieruit afleidt dat zij: *“door de desinteresse van betrokkenen, zich niet kan uitspreken over het feit of betrokkenen nog steeds de intentie hebben een duurzame levensgemeenschap te stichten;”* zodat het visum bijgevolg wordt geweigerd.

2.6. Waar verzoekende partij nog kritiek uit op het betoog in de nota met opmerkingen aangaande het advies van het parket van Brugge is dit niet dienstig nu de Raad het belang bij onderhavig beroep van de verzoekende partij omwille van dit betoog niet ontzegt.

2.7. Het enig middel kan niet aangenomen worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend zeventien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER